

MINTE CREATIVĂ

CAIET DE LUCRU CREAT
DE

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

FLOAREA DE FERIGĂ

REZUMAT: În noaptea de Sfântul Ioan / Ivan Kupala înflorește floarea de ferigă și numai o inimă curată și generoasă poate face față puterii uriașe pe care o deține. Jacek, un tânăr visător, a căutat-o de când a auzit prima dată de existența ei. O va căuta ani de zile, până când, în sfârșit, o va găsi și va uita de toate celelalte, inclusiv de familie și de cei dragi. Abia mulți ani mai târziu își dă seama că, deși a găsit floarea, a pierdut adevăratul sens al fericirii.

TITLUL ORIGINAL: THE FERN FLOWER (KWIAT PAPROCI)

CUVINTE CHEIE: FLOARE; NOAPTE; DORINȚĂ

GENUL: LEGENDĂ

VÂRSTA: 7-8 ANI

FLOAREA DE FERIGĂ

Se spune că a fost o vreme când feriga a înflorit.

În noaptea scurtă a lui Ivan Kupala, departe de ochii curioși și în taina subpădurii, floarea magnifică și strălucitoare se deschidea la viață într-o singură zi, în ziua solstițiului de vară.

Să fii martor cu ochii tăi nu a fost ușor, să o culegi – o sarcină imposibilă.

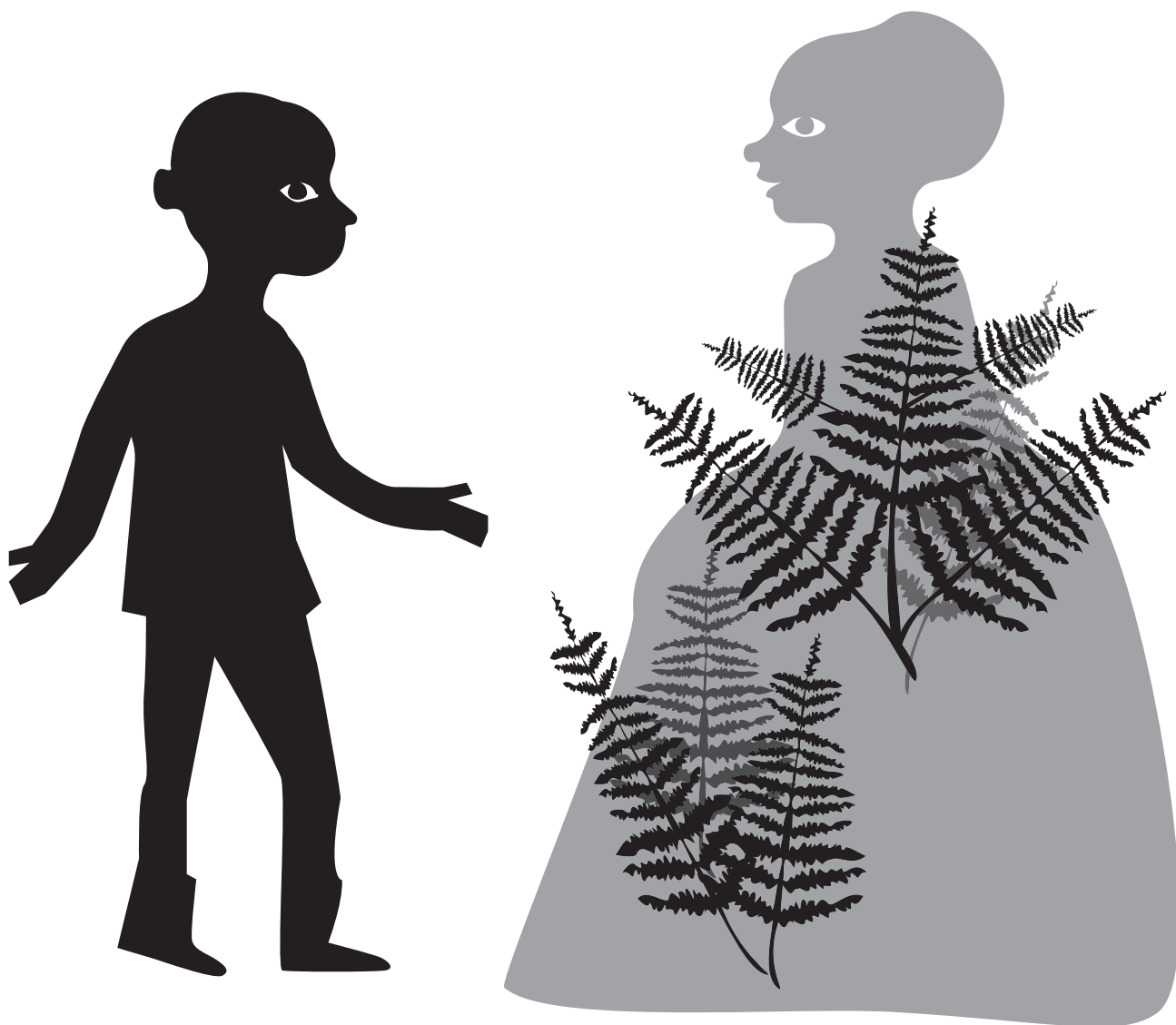
Înconjurată de spirite rele, floarea se deschidea ca și cum ar fi fost o scânteie luminoasă capabilă să lumineze întunericul și numai o inimă curată putea să o posede cu adevărat.

Într-un sat nu departe de pădure trăia tânărul Jacek, cunoscut de toți ca Jacek Visătorul, care își petrecea ore întregi visând. Când privea cerul, vedea mai mult decât simpli nori, ci nave gata de plecare, dragoni de învins și castele de cucerit.

În prima zi de vară, în timp ce se plimba prin pădure,
Jacek a auzit o voce. S-a uitat în jur, dar nu a văzut pe nimeni,
însă vocea părea atât de aproape încât părea să fie chiar
în spatele lui.

S-a întors și a văzut o piatră mare acoperită cu un mușchi
moale și verde.

Mușchiul râdea. Lui Jack îi era frică, dar curiozitatea lui era mai
puternică decât frica, așa că s-a apropiat.

Dintr-o dată, figura unei femei bătrâne a apărut, ca și cum ar fi fost o reflexie în apă care se contura încet în fața lui.

– «Cum ai făcut asta?», a întrebat Jack.

– «Am făcut-o datorită florii de ferigă», a răspuns femeia. – «Cu mulți ani în urmă, mă plimbam în această pădure, când, deodată, o strălucire mare mi-a atras atenția. Nu-mi venea să-mi cred ochilor, dar în fața mea se afla floarea de ferigă. Arăta ca o flăcără vie, părea că se aprinde și sărea din plantă în plantă, ca o mică pasăre de foc magică ce ciripea în noapte. Am întins mâna și am cules-o cu o clipă înainte ca ea să dispară la răsăritul soarelui. Din acea zi, pot realiza orice. Fiecare dintre dorințele mele poate deveni realitate, dar cea mai mare bucurie dintre toate este să îndeplinesc dorințele altora. Datorită puterii florii, pot să devin invizibil, să ascult visele oamenilor și să le fac să devină realitate.»

Atât de ademenit de promisiunile puterii florii, mintea lui Jaceks a început să rătăcească, imaginându-se deja cu floarea. I-a mulțumit bătrânei și și-a continuat drumul în pădurea care devenea din ce în ce mai întunecată.

La fiecare pas se simțea ca și cum ar fi fost urmărit, ochi mici și roșii îi urmăreau mișcărilor, greutatea acelor priviri părea să-i îngreuneze picioarele și mersul devenea tot mai dificil. Plantele se răsuceau în jurul picioarelor sale, spinii arbuștilor îi zgâriau fața, totuși voința sa de a culege floarea părea mai puternică decât orice obstacol.

Un stejar cu un trunchi maiestuos se afla în fața lui Jack și era atât de mare încât privirea lui nu-i putea ajunge la capătul lui. Mergea și se învârtea, încercând să-l ocolească, dar stejarul nu se termina niciodată, de parcă ar fi existat acolo încă din zorii timpului.

În cele din urmă, în acel întuneric adânc, a văzut o lumină strălucitoare, intermitentă și, în mijlocul ei, floarea de ferigă, exact așa cum o descriesese bătrâna. Jacek a încercat să alerge și să ia floarea, dar a văzut-o cum dispare în fața ochilor săi.

În adâncurile pădurii, nu-și dăduse seama că era o nouă zi și că noaptea se terminase.

Floarea de ferigă se va întoarce, dar numai peste un an, pentru o singură noapte.

Cu toate acestea, Jacek nu era trist, ci se simțea hotărât în scopul său. În fiecare zi se întorcea în pădure pentru a afla mai multe despre ea.

Timpul trecea repede, frunzele cădeau și frigul devenea ascuțit. În curând, zăpada a acoperit pădurea cu mantia ei albă, iar urmele de pași ale lui Jacek au ajuns să arate ca niște broderii împletite care dezvăluiau plimbările sale lungi și tăcute. Era nerăbdător să învețe și să descopere fiecare loc ascuns în această pădure complicată și magică.

Primăvara s-a întors. Mantia albă a dispărut, iar în locul ei pădurea a îmbrăcat o pelerină de flori colorate care se răspândeau printre copaci. Zumzetul insectelor s-a alăturat foșnetului frunzelor și al pietrelor prețioase, în timp ce acestea răsăreau, creșteau și dansau.

Erau flori cât vedeai cu ochii, dar una dintre ele încă lipsea, cea pe care Jacek o dorea mai presus de toate. Timpul părea că se oprește în loc și așteptarea solstițiului a devenit aproape dureroasă, până când, în cele din urmă, acesta a venit la aceeași dată ca în fiecare an.

Jacek și-a împodobit capul cu o ghirlandă de ferigi și a intrat în pădure.

Mergea pe acele cărări trasate în zăpadă, ca și cum ar fi fost gravate în inima lui.

A ocolit stejarul cel mare într-o clipită, a trecut printre arbuști fără să se rănească și a simțit un sentiment nou, nu mai era unul de teamă, ci unul aproape seducător și atrăgător.

Jacek mergea prin pădurea deasă și, deodată, o strălucire scânteietoare/fulgerătoare a luminat pădurea ca și cum copacii s-ar fi subțiat. Pe o ferigă înaltă și strălucitoare a văzut floarea. Degetele lui abia reușiseră să o atingă, dar, la fel ca în anul precedent, floarea a dispărut.

De data aceasta, Jacek a plâns de furie și răutate. Era plin de invidie față de bătrâna care deținea floarea. Un nodul mare și amar părea să pună stăpânire pe inima lui și și-a reluat cu furie rătăcirea prin pădure.

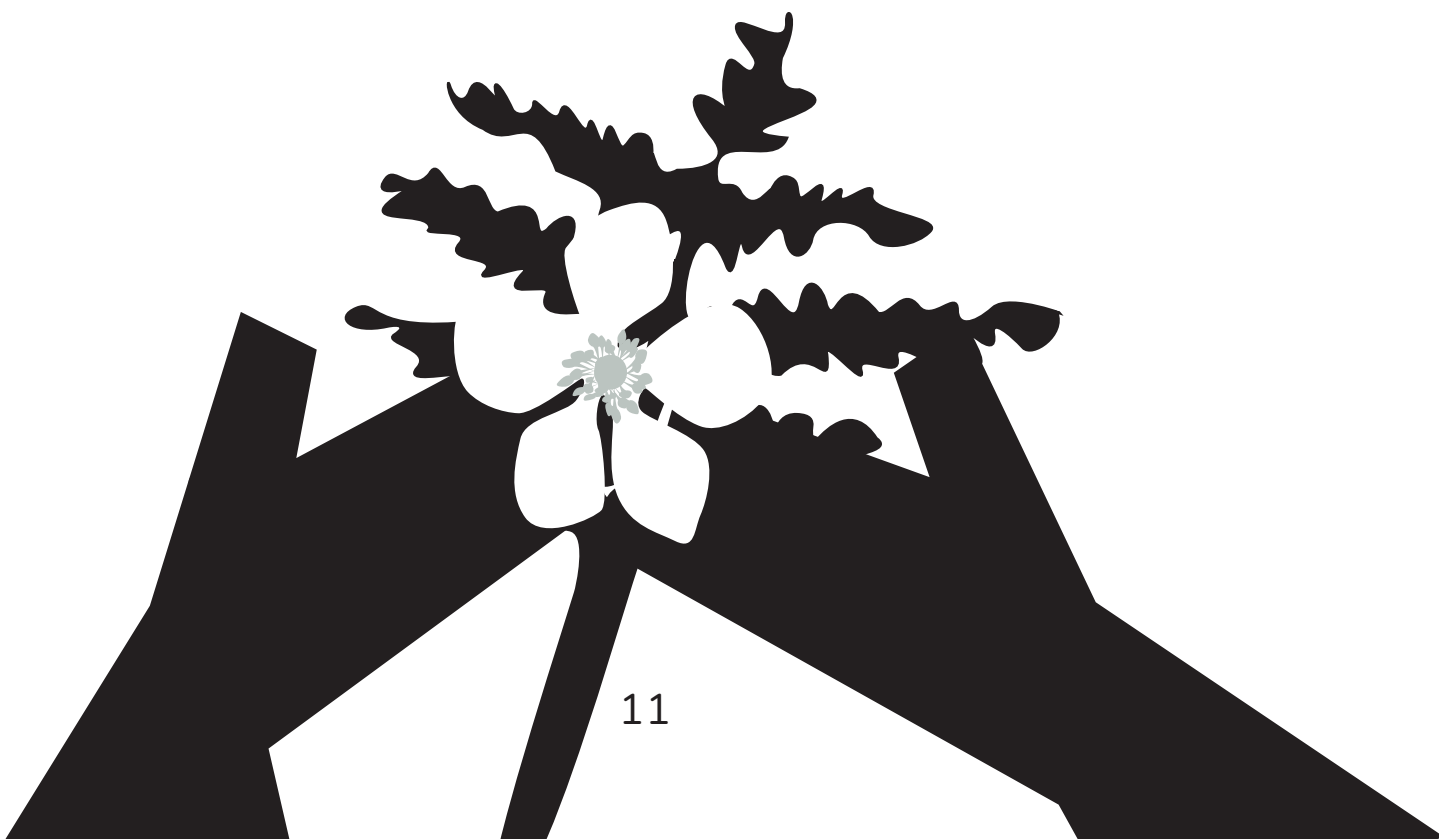
Mama și fratele său, care la început zâmbiseră ca întotdeauna la gândurile visătoare ale lui Jacek, au început să se îngrijoreze din cauza absențelor repetate ale acestuia, dar mai ales din cauza acestui gând obsesiv al său. Cu toate acestea, cuvintele lor de precauție au rămas neauzite.

Jacek a revenit la plimbarea prin pădure, acum indiferent la tot ceea ce nu avea legătură cu misiunea sa.

A mers în ploaia torențială, în vântul biciuitor și în soarele arzător. Zilele s-au succedat una după alta, cu Jacek umblând în lung și în lat prin toată pădurea. Nu exista niciun copac, nicio plantă sau fir de iarbă și nicio vizuină sau cuib despre care să nu știe.

Pădurea devenise casa lui, așa că atunci când solstițiul de vară a venit din nou, Jacek s-a aflat în locul potrivit la momentul potrivit.

Tot ce trebuia să facă era să întindă mâna și să găsească floarea. Floarea nu numai că strălucea ca o flacără, dar posedă și o căldură vie, care înțepa degetele lui Jack ca o limbă înțepătoare.

Totuși, în ciuda durerii, de data aceasta nu și-a retras mâna, ci a strâns și mai tare, până când floarea s-a desprins de ferigă și a devenit în sfârșit a lui.

Imediat și-a exprimat dorința de a deține un castel, cel mai mai mai măreț și mai mare văzut vreodată. A cerut o trăsură trasă de șase cai, care s-a materializat lăbărțând și grăbindu-se imediat ce a terminat de gândit la dorința sa. În cele din urmă, după o lungă perioadă de timp, Jacek a zâmbit.

A zâmbit pentru sine, mulțumit și satisfăcut.

Tot ce-și dorea Jacek a apărut imediat în fața ochilor săi, umplându-i viața cu tot felul de obiecte și bogății. Cu toate acestea, acestea nu păreau să-i fie niciodată suficiente și cu cât își realiza mai mult dorințele deșarte, cu atât se simțea mai singur.

Anii au trecut și acum era un om crud și amar de putere. Locuitorii orașului său mureau din cauza greutatea și a mizeriei, în timp ce el trăia în lux și confort.

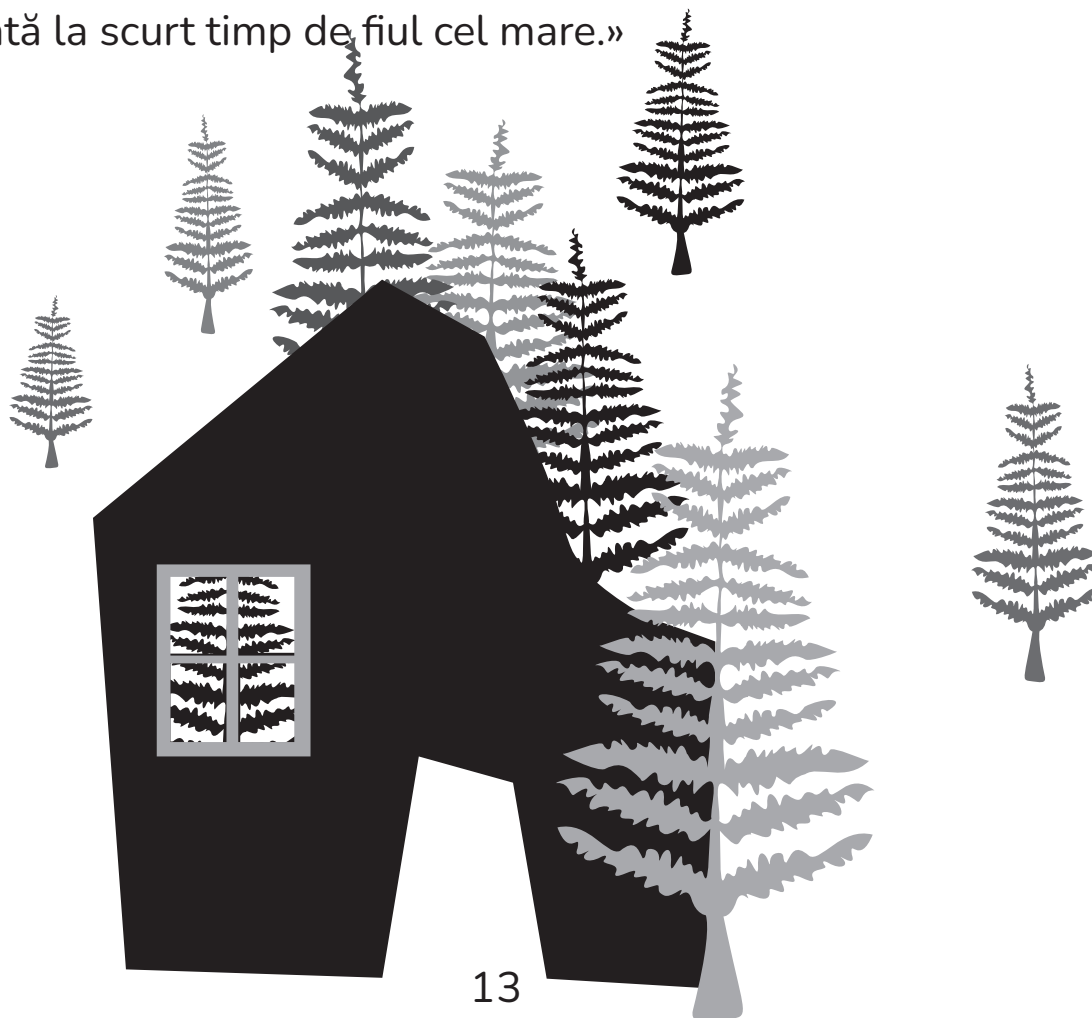
Într-o zi, trăsura lui a trecut pe lângă o căsuță, iar inima lui zbârcită a tresărit. Casa aceea fusese cândva a lui.

– «Oprește!», a ordonat el – «Vreau să ies de acolo». –

Pe măsură ce se apropia, a observat că acoperișul se prăbușise, iar balamalele ușilor și ferestrelor erau zdrobite, ca și cum nimeni nu ar fi locuit în acea casă de mult timp.

– «Unde sunt oamenii care au locuit aici?», a întrebat un trecător.

– «Sunt morți», a răspuns bătrâna. – «S-a întâmplat cu mult timp în urmă: fiul cel mic, Jacek, a dispărut într-o noapte de vară și de atunci mama și fratele său nu au mai avut liniște. L-au căutat peste tot, dar timpul a trecut și nu au avut nicio veste despre el. Mama s-a îmbolnăvit de durere și a murit, urmată la scurt timp de fiul cel mare.»

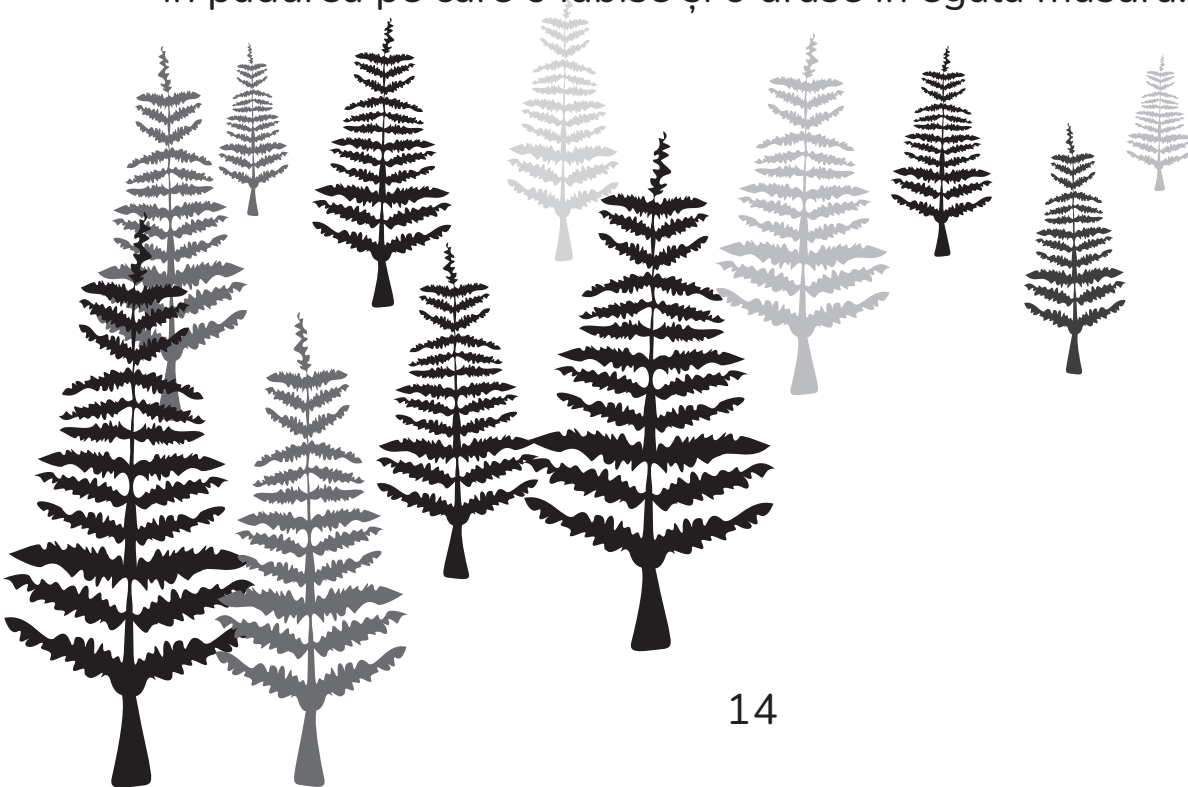
Bătrâna a clătinat din cap cu o tristețe sinceră, apoi a continuat:

– «Ce trist... Toată lumea îl cunoștea pe Jacek ca pe un visător, cineva care putea transforma un nor într-o corabie sau un dragon, dar poate că acele vise au devenit iluzii atât de orbitoare încât nu mai putea vedea adevărul.»

– «Mulțumesc.», – a răspuns Jacek, cu o voce atât de emoționată și de blândă, încât a crezut că o spusese altcineva.

Cu capul plecat și cu inima strânsă în menghină, Jack a înțeles în sfârșit ce prezisese bătrâna în acea zi, cu mulți ani în urmă. Să-i ajute pe alții să-și realizeze visele, să împărtășească fericirea, asta nu făcuse și de aceea se simțise atât de singur în toți acei ani.

Își rumega gândurile în timp ce se plimba și se regăsea în pădurea pe care o iubise și o urâse în egală măsură.

Își dorea ca trăsura să dispară și, odată cu ea, castelul și toate bogățiile pe care le conținea. Și, în cele din urmă, își dorea să dispară odată cu ele.

Unul câte unul, Jacek și posesiunile și bogățiile sale au început să dispară, devenind indistincte și vagi. Și-au pierdut conturul și au dispărut din memoria oamenilor ca și cum nu ar fi existat niciodată.

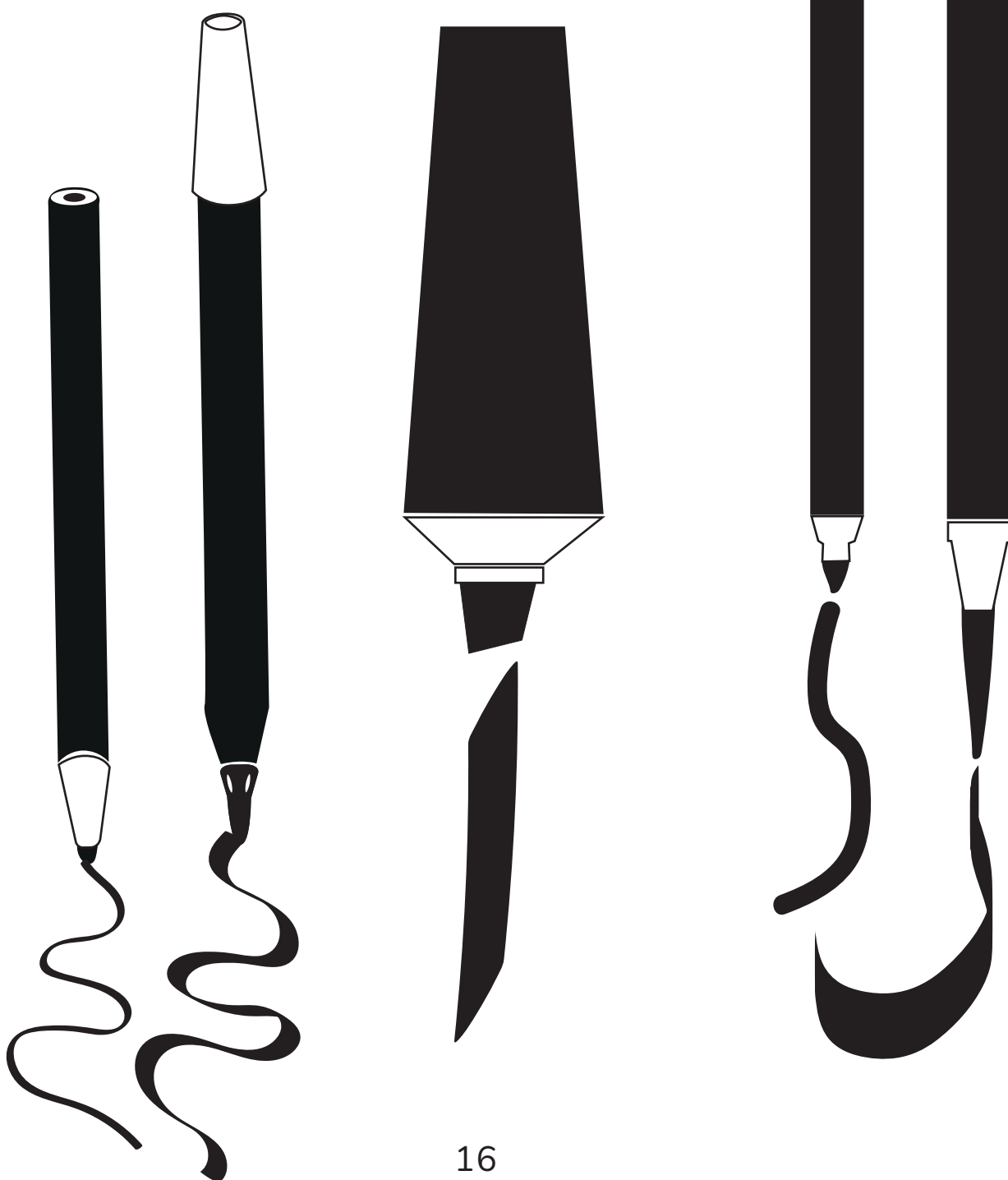
Cu toate acestea, chiar și astăzi există persoane care își amintesc de un anume Jacek, ca și cum ar fi fost un avertisment: amintirea unui băiat care a găsit floarea de ferigă, dar s-a pierdut în ea.

ACTIVITĂȚI

Instrumentele cu care desenăm sunt importante. Luați markere cu vârfuri diferite: plate, rotunde, cu pensulă.

Puteți alege negru sau orice altă culoare doriți.

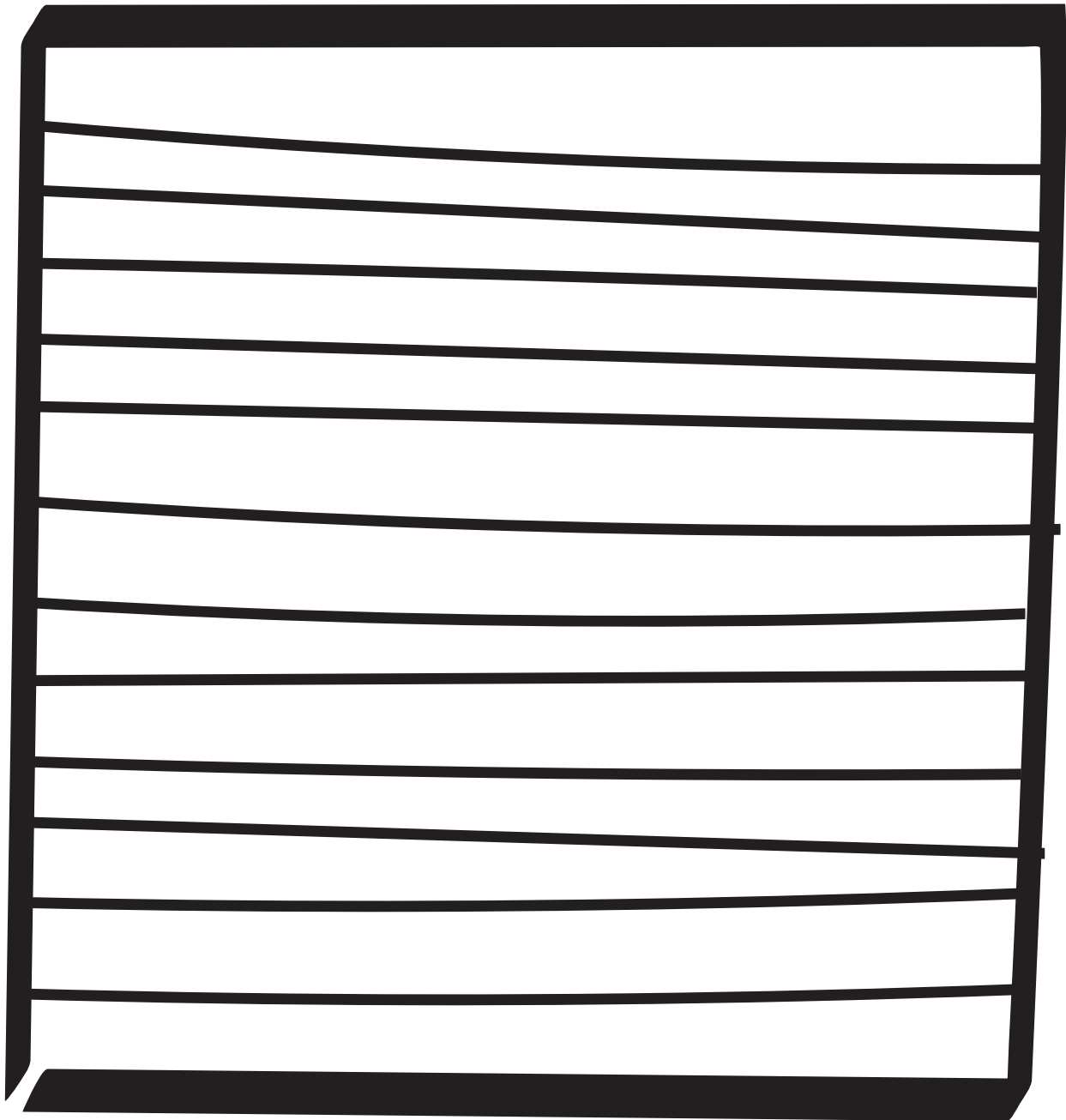

Folosiți caietul de schițe: desenați un cadru și apoi, alternând între diferitele instrumente, desenați linii continue încercând să mergeți cât mai drept posibil.

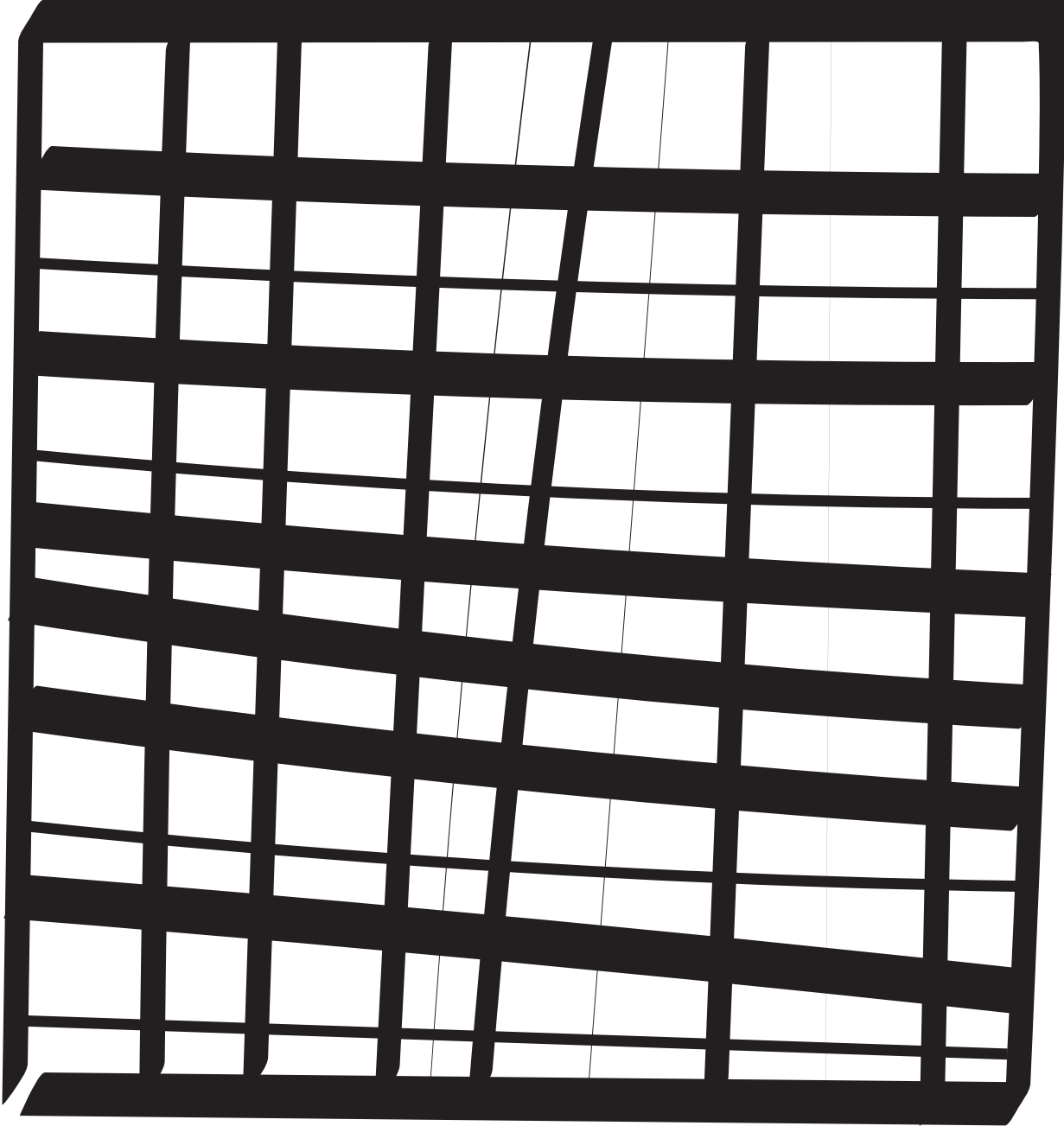
Desenați fiecare linie fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie.

Continuați cu alte instrumente și linii.

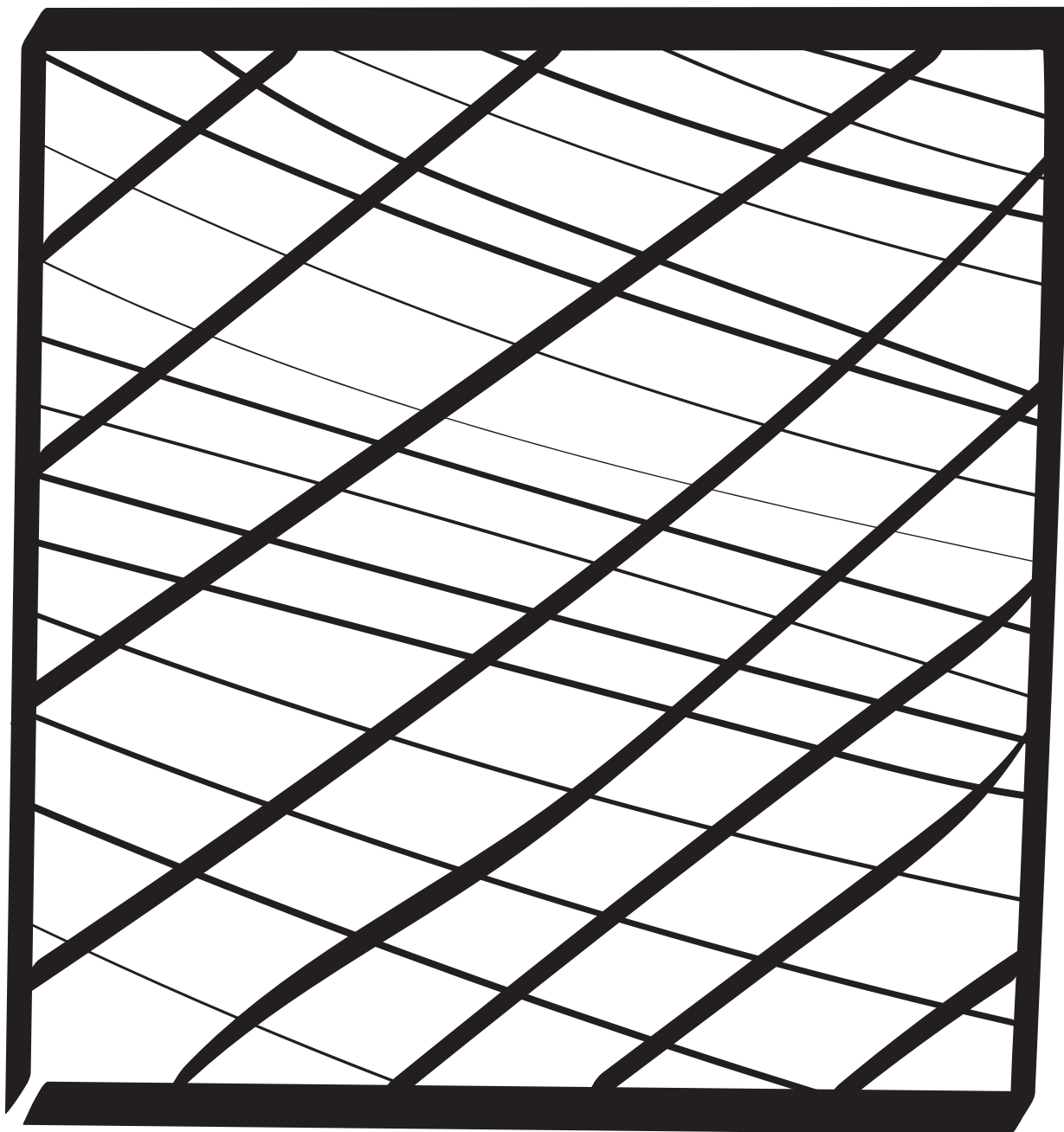
Dacă doriți, alternați între două culori.

Desenați mai multe cadre.
Inventați moduri diferite de a desena linii în fiecare cadru.

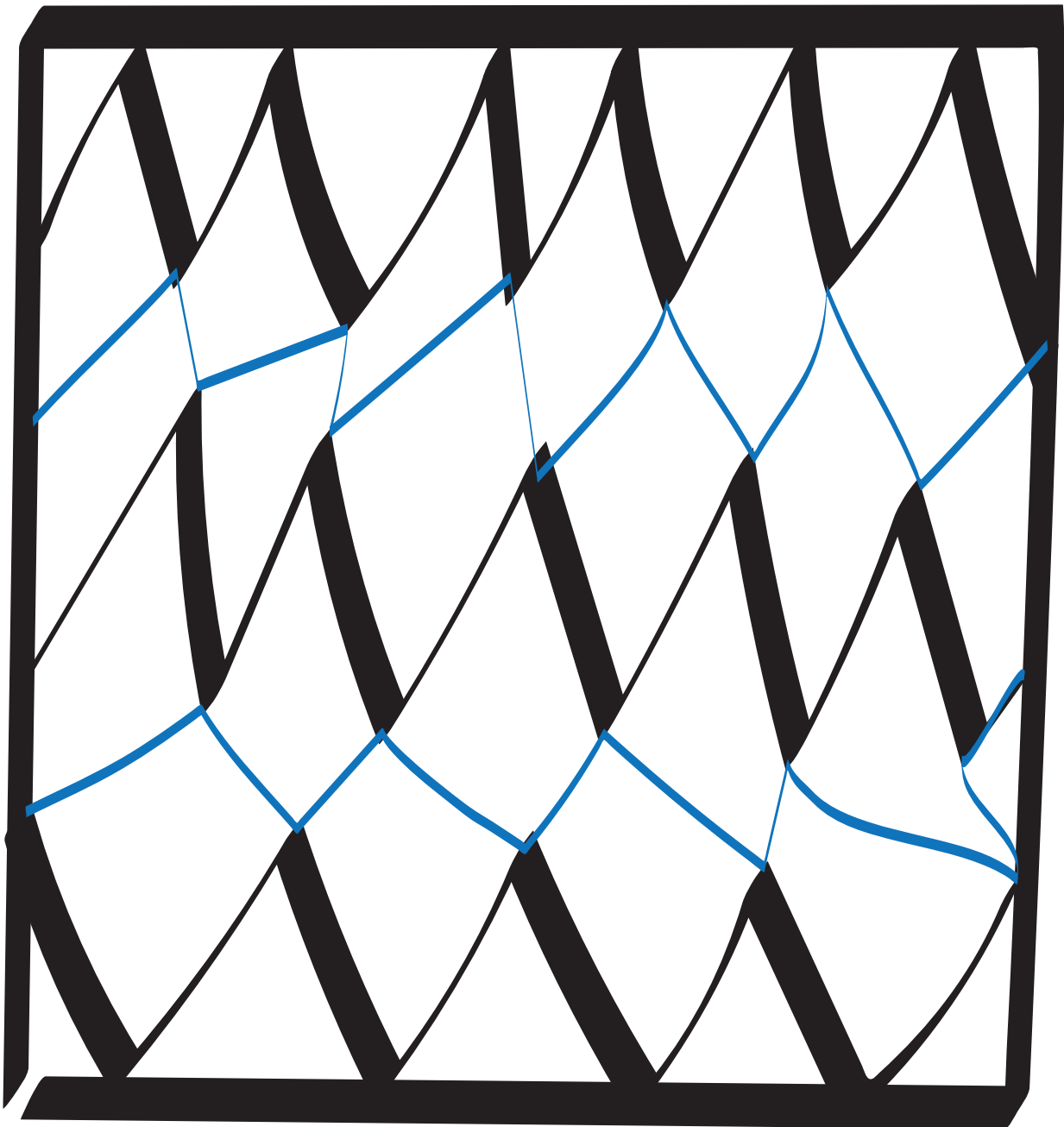

Desenați linii oblice suprapuse în interiorul unui cadru.
Puteți utiliza instrumente cu vârfuri și culori diferite.

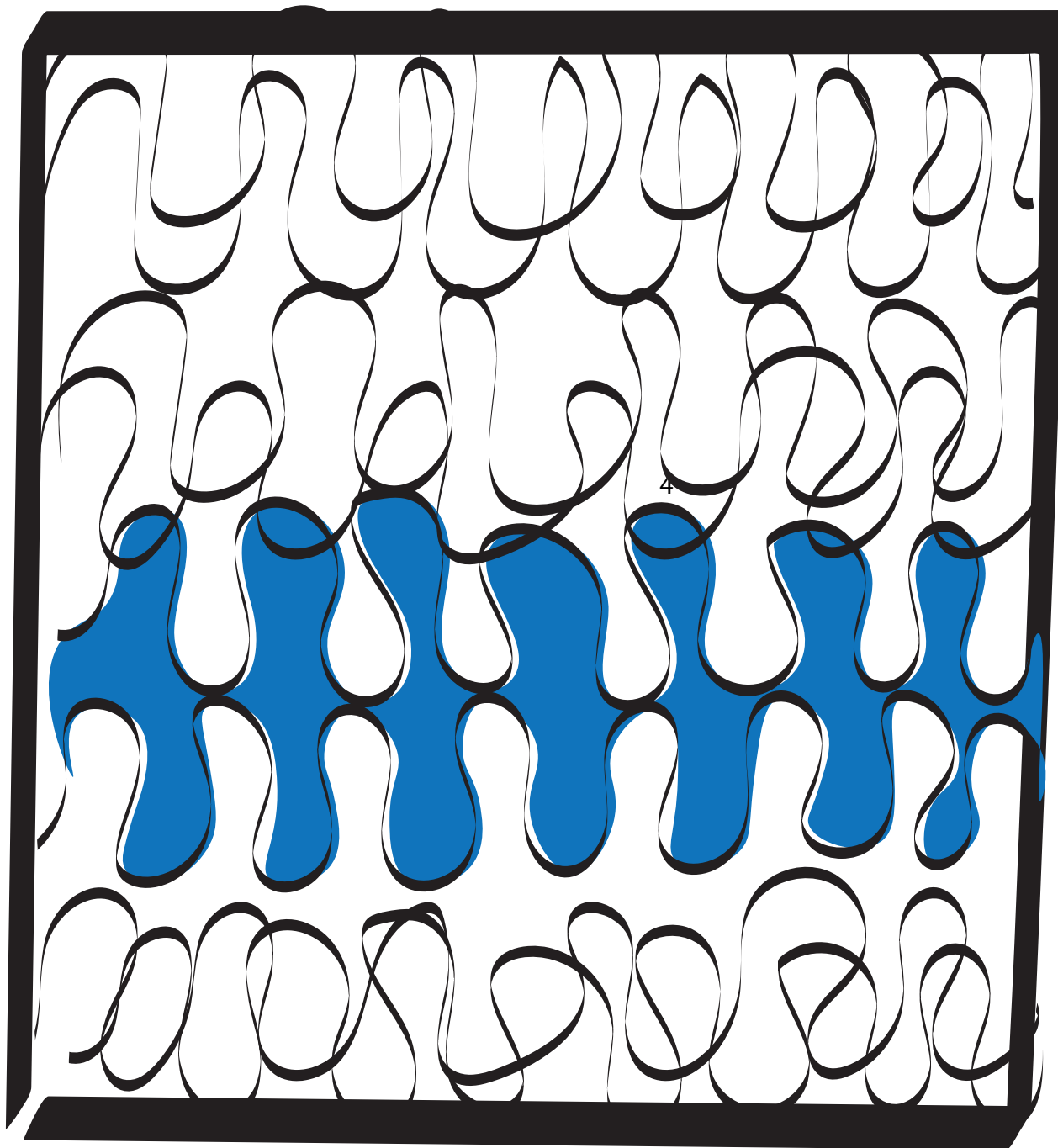
În interiorul cadrului, folosind instrumente cu vârfuri diferite, trasați linii în zig-zag, conectându-le astfel încât să creați un desen cu romburi.

Puteți folosi desenul pentru a colora romburile, alternând culorile ca la o tablă de șah.

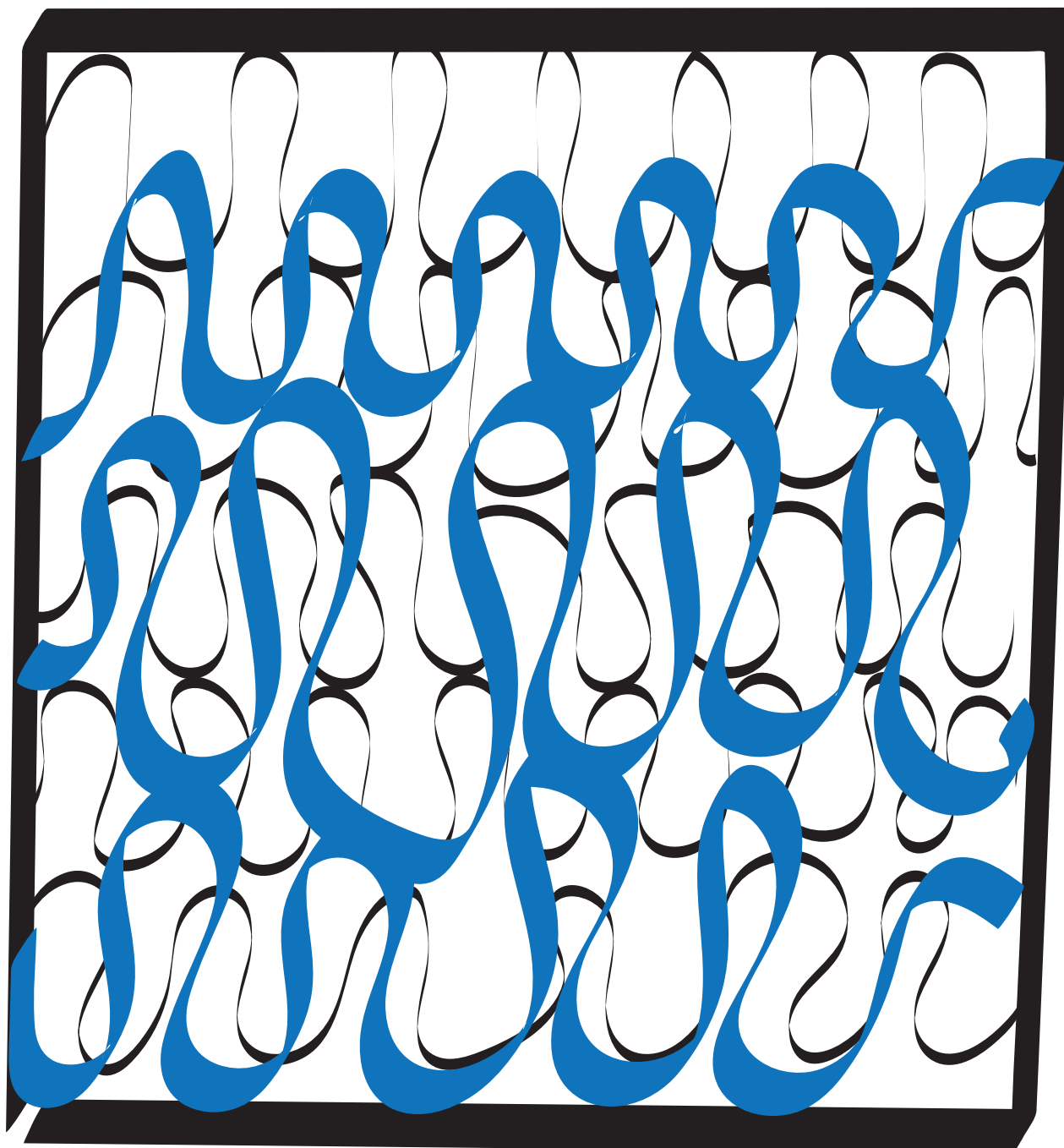
Într-un alt cadru, desenați mai multe linii sinuoase care se întrepătrund.

Colorați desenul creat, folosind culori diferite pentru diferitele spații.

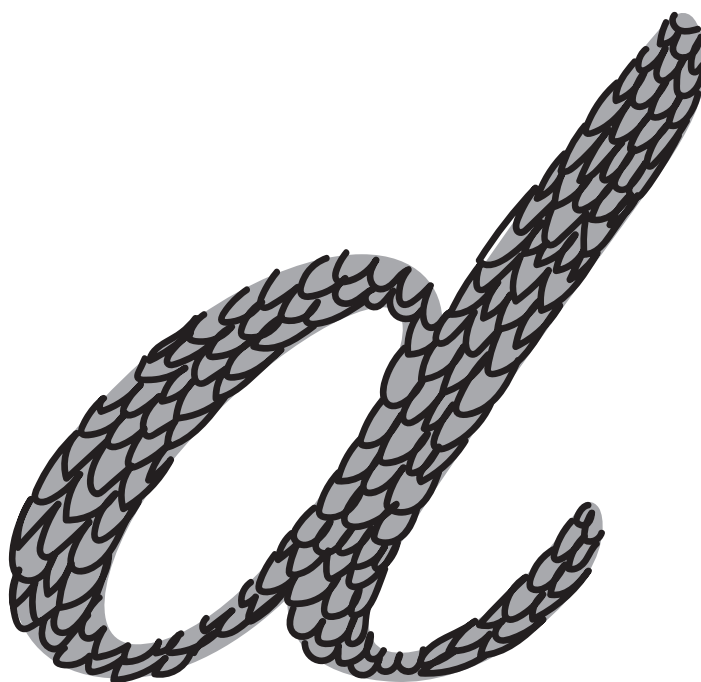
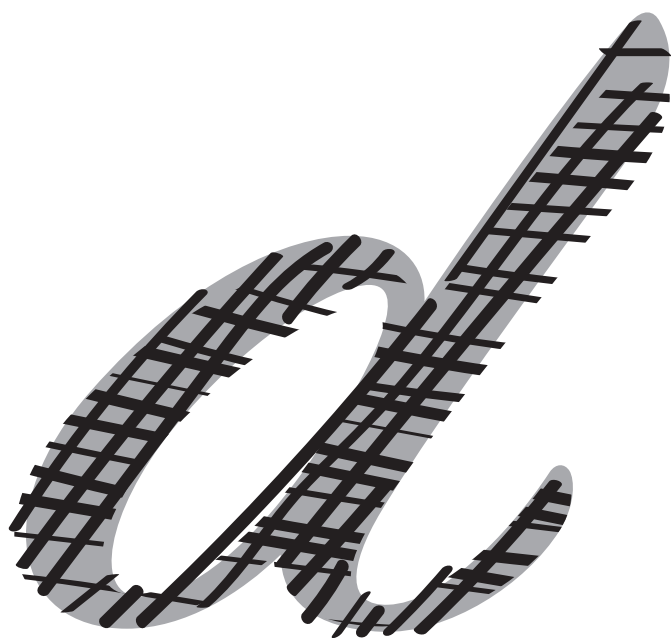
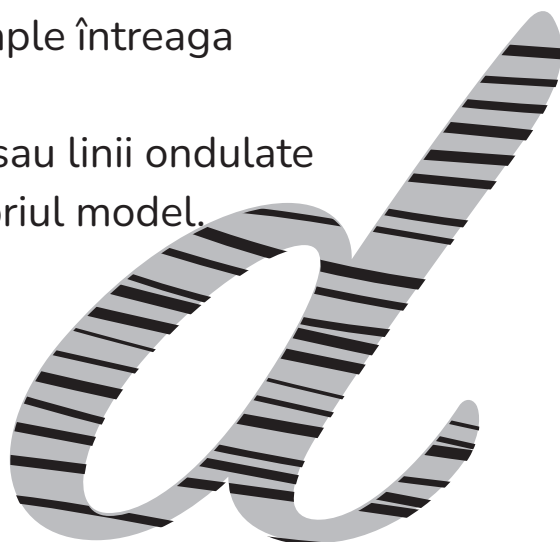
Într-un alt cadru, folosind două culori diferite, desenați linii sinuoase care se suprapun.

Fiecare linie trebuie trasată fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie. Încercați să creați o compoziție plăcută și armonioasă.

Folosiți linii pentru a umple întreaga formă a literei.

Folosiți linii încrucișate sau linii ondulate în zigzag: creați-vă propriul model.

Colorează literele
alternând modelele
și culorile.

Desenati "d" fără să ridicați mana.

Pe albumul tău, desenează literele, toate legate între ele.

Dorință

Acum încercați să scrieți cuvântul ca și cum toate literele ar fi unități.

Dorința

Cu ajutorul unei hârtii transparente, trasați cuvântul.
Faceți acest lucru de mai multe ori.
Acum desenați singur întregul cuvânt.

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

Tot conținutul este licențiat sub CC BY-NC-ND 4.0

Proiectul STORIAS este co-finanțat prin programul ERASMUS al Uniunii Europene. Conținutul său reflectă punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor din acestea.

(Cod proiect: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483)